क्ययामि समासेन श्रयतां पर्वताताचे !। मेवराणी दणसहस् प्रजपेनानास्तमम्॥ पुरचग्णमेति अयतां सुरवन्दिते ।॥ हर्ग्याप्रके गदा-सन्ती दायुतं प्रवरेत् सुधी:। तेन तच सुसिद्धः खान् नाच कार्याः विचा-

मिथुने च यदा मन्ती चायुतं सन्तस्तसम्।

"कथयस सहादेव! सिद्धिकार्गासुत्तमम्। येन सिहिं समायानित सर्वतन्त्राच सिहिदा: ॥ येषु येषु च कालेषु पुरस्यां भवेद्भवम् ॥ श्रीभिव उवाच।

(अय रहस्य पुरखरणंम्। श्रीपार्वस्वाच ।

त्यादि चामुकदेवताया चामुकमलस्य छतितत् यहखकालीन-इयत्सद्धाजपतद्शीग्रहोमतद्-श्रांभ्रतपंग-तद्शांश्राभिषेक-तद्शांश्रवाश्वा-भीजनवस्माएय इं वरिष्ये। इति सङ्ख्या चोमाहिकं कुर्यात्। दिखणादिकन्तु पूर्व्ववत्।" इति क्यानन्द् सततन्त्रसारः॥ #॥

अय ग्रहणपुर चर्यसङ्ख्यः। तद्यथा,-चीम् अदीयादि राच्यक्ते निशाकरे दिवाकरे वा व्यसुकारोच:श्रीचमुकदेवप्रकी। व्यमुकदेवताया अमुक्मन्त्रसिद्धिकामी यासाहिम्किपर्यन चासुकदेवताया चासुकमन्त्र जपरूपपुर्ध्वरहामधं करिष्ये। इति सङ्कल्पा जपेत्। ततस्ति इने तत्परिंने वा सानादिकं विधाय ७० अदी-

इति। ततो ब्राप्तगान् भोजयिला पूजां क्षयात् ॥ * ॥ ततो दिच्या । अबिबादि कते-तद्मुकमन्त्रपुरखर्यकमायः सङ्ग्रतार्थं द्चिया-मिदं काचनं विद्वदेवतं असुकारीचाय गुरवे तुभ्यमचं सम्पददे। ततोरिच्छत्रावधारमं कुर्यात्॥

पदम्॥"

"नमीरनां म्हलसुचार्यं तदन्ते देवताभिधाम्। द्वितीयान्तामचं पञ्चाद्भिषिचान्धनेन तु॥ अभिविचेत् खन्दर्बानं तोयै: कुम्भाखनुद्रया ॥" ग्रितिषये नीजतन्ते। "मलानी नाम चीचार्य सिचामीति नमः

इत्यादि ॥ विश्रद्धेश्वरतन्त्रे । "विद्यां पूर्वे समुचार्यं तहन्ते देवताभिधाम्। तपेयामीति सन्योक्ता खाष्टान्तस्तपंगी मत: ॥" स्राभिवेतवाकाना। नमीरन्तं म्हलसुचार्यं यसुक-देवतामहमभिषिचामि इति कलसमुद्रया खक्डिं चिभिविचेत्। तथा च। गौतभीये।

वचनात । नीलतन्त्र । "मन्त्रान्ते नाम चोचार्यं तर्पयामि ततः परम्। कुर्याचीव वरारोचे । खाइान्त तर्पणे मतम्॥"

"तर्पयामि पदचीका मन्त्रान्ते खेषु नामसु। दितीयान्तेषु चेह्येवं तर्पणस्य मनुर्मतः ॥" प्रातिविषये पुनम्निमुद्धार्ये अमुकी तर्पयामि खाद्या। दोमतपंणयो: खाद्यति तत्तत्तन्त्र- पुर्श्व

प्रजपेत् प्रयतो निलं पुरचरणसुच्यते ॥

भवेत्॥ पुरखरणमेति इ नाच कार्या विचरणा। एवंविधं समाचयं दशांश्च तदाचरेत्। गुरवे दिख्यां दत्वा सर्वकाममवाप्त्रयात्॥ केवलं जपमाचेश पुरस्रसमुखते। येषु येषु च नचनेषु जायते सिद्धिरत्तमा ॥ कथयामि समासेन श्रूयतां पर्वतासाने !। चान्यां जधाते मन्त्रं साधकेश्व सहम्रकम् ॥ तेन सिद्धिमवात्रीति साधको नाच संग्र्य:। दिसहसं जपेक्सन्तं भरत्याचा यहा सुधी:॥ यमलोकं परित्यच्य धनेन च धनाधिप: । क्तिकायां जपेकालं चिसहस्र साधकः॥ रोहिएयाच यदा मन्तं जपेत् साधकसत्तमः। सहसं वा भ्रतं वापि सर्वेकामार्थमाप्रयात्॥ च्हाभी में यदा मन्त्रं नियतं प्रजपेत् सुधी:। सइस्रपचकचीव ब्रह्मितिसमी भवेत्॥ मार्दायां जपते मले साधके: सुसमाहिते:। षट्स इसं यदा देवि ! सर्वका मार्थ सिद्ध ये ॥ पुनर्वसुसमायोगे यदा सहसमुत्तमम्। जयते साधको निलं लभते च सुरोत्तमम्॥ युष्यायाच जपेकान्त्रं सप्तानाच सहस्रतम्। तेन सर्वेषु सिद्धिः खात् पुरं सर्याधिको विधिः॥

कर्कटे च यदा मन्त्री सहस्र प्रत्य इं जपेत्। तेन सर्वार्षेसिडि: स्वात् पुरसरणकद्भवेत्॥ सिंचे च सर्वमलागामयुतानां ह्रयं जपेत्। धन्नार्यकाममोचार्या पलभागभवति ध्वम् ॥ कन्यायाच यदा मन्त्री मन्त्रं मन्त्रपरायगः। सइसं द्वादप्रचिव जपेतियतमानसः॥ पुरचरगमेति विक्तामार्थसाधनम्। इह लोके सुखं सुक्ता चान्ते देवीपदं ब्रजेत्॥ तुलायां प्रत्यद्धं मन्त्री सद्दसं साधको जपेत्। खनेन विधिना देवि । पुरस्रणक्र वेत्॥ वृद्धिके चायुतं मन्त्रं भ्रायायां प्रजपेत् सुधी:। तेन सर्वार्थिसिद्धिः स्वात् पुरस्थियापनं भवेत्॥ धनुषि च यदा मन्त्रं जपेदयुतमादरात्। रहेव कन्ट्रपंसमी धनवान् वलवान् सुखी ॥ मकरे च यदा मन्त्रं जपेत् साधकसत्तमः। चतुर्णामयुतं देवि ! प्रत्यचं यतमानसः ॥ धक्नार्थे भावयेतिलं पुरस्यस्यस्थते॥ कुम्मे चैव यदा मन्त्रं जपदयुतमादरात्। तेन सर्वार्थसिहि: खात् पुरस्रगलद् भवेत् ॥ मीने चैव यदा देवि ! प्रचपेदयुतं ह्रयम्। तेन पुरसर्यमिळाडु: सर्वागमविधारदा: ॥ सर्वव जपनं चीयं राची वा मीघुनेशिप वा। भ्यायान्तु विभेवेश परयोधित्समागमे ॥ इविष्याभी तदा देवि ! जपेत्रियतमानसः । एवंविधं जपं कला दशांश्रच तदाचरेत्॥ दिच्यां गुरवे दत्वा विद्विभाग् भवति ध्रुवन्। अधवान्यप्रकारेण पुरस्यस्यस्यते॥ रविवारादिस्बेषु वारसंखासइसकम्। जप्ना सन्तं सदा देवि ! साधकः सिद्धिभाग्

खबीषायां यदा देवि ! मली मल समाहित: ! सइस्रवष्ठकाचीव जापेत् सर्व्वार्थसिद्ध ये॥ पुरन्दरसमी भूला साधको विचरेत् सवि॥ एकादश्महसन्तु पूर्ववि चये चयेत् सुधी:। क्वर इव वित्ताएगी जायते नाच संभ्रय: ॥ उत्तरितये देवि ! सहसं द्वादशं तथा। जयते साधनेनियं सर्वनामार्थसिद्ध ये ॥ इसायाच जपेदेवि । सइसच जयोदम । स्यंखेव समी भूला विचरेत् सुवि साधकः॥ चित्रायाच जपेन्मलं दिसहस्रच साधके:। नानाभोगसमायुक्तो भवेट् सुवि पुरन्दरः॥ स्मृता सर्वार्घसिद्धिः स्थात् द्विसहस्रस्य जाप-

साधकोश्या इतगति जीयते नाच संग्रय: ॥

विशाखायां यदा मन्त्रं चतु:सहस्रकं प्रिये!।

जपेच साधको नित्यं सोमवत् प्रियद्भेन:॥

चात्राधायां यदा देवि । मन्त्री मन्त्रं सदा

पुलपौलसमायुक्तः खेचरो जायते भुवम् ॥

च्येष्ठायाच यदा मन्त्रं द्विसच्छन्नं विचचाय:।

म्हलायाच जपेकान्त्रं सच्मां पच्चनं प्रिये !।

गाना(यिद्विसवाप्नीति साधको नाच संप्राय: ॥

भ्रतिभवायां यहा मलं हि:सइसं चपेत् सुधी:॥

वर्गीन समी भूत्वा जायते साधको सुवि।

मदापातका व्याचीत फलभाग्भवति भवन्।

रेवत्याच यदा मन्तं चलारि सहस्रवं तथा।

जप्ता स्तुला सदा देवि । सीमलीकमवाप्त्रयात्।

राजी वा में धुने वापि भ्रयायाच्य व्यवस्थितः॥

प्रजपेत् साधको निखं साधये दातानी हितम्।

सर्वदा प्रजापेकान्तं इविष्याभी दिवा श्रीचः॥

द्विणां गुरवे द्यात् यथा विभवविक्तरम्।

व्यादिखादिवारयोगे नन्दादितिथियोगतः।

तेन सर्वार्थसिडि: खात् पुरखरणहरू भवेत्।

प्रतिपत्तिथिमारभ्य कुचूर्यावत् भवेत् प्रिये । ॥

तिथिसंखा समासादा वर्ह्यच सहस्रकम्।

जप्ता मन्तं चदा सन्ती चर्वकाससवाप्त्रयात् ॥

प्रतिपत्तिथिमारभ्य राका यावद् भवेत् प्रिये ! ॥

एतेनेव सुसिद्धिः स्थात् नाच कार्या विचारसा।

पुरचर्यमेति कि कियतं ते वरानने !।

तावनान्तं प्रजपेत तिथिसंखाक्रमेय तु।

सर्वभावसमायुक्ती जायते भावसाधकः ॥

ववादिकरणे देवि ! जप्ता विद्यासनन्यथी: ।

अथवान्यप्रकारेग पुरस्रगमुच्यते॥

क्रियानुसारेखीव वर्द्धयेच सहस्रकम् ॥

अथवान्यप्रकारेग पुरसर्गमुखते।

पुरस्र्यमेत्हि सर्वतन्ते च गोपितम्।

साधकस्य हितार्थाय कथितं तदरानने ।॥

विष्कुस्भादिषु योगेषु यो जपेत् योगसंख्या ॥

ततस्त च जपेकान्तं सहस्रपञ्चनं धिये ! ॥

व्ययनान्यप्रकारेण पुरस्रणसुच्यते॥

प्रजपन् लभते सिद्धिं नाच काथा विचारणा ॥

पुरश्च

इश्रमहस्रं मघायाच जमा मन्त्रं समाहित:।